

Παναγία μου, σώσε με, είμαι αμαρτωλή...

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον με»...

Έχουμε μια προσωπική μαρτυρία, της αείμνηστης γερόντισσας Μακρίνας, μοναχής, από την Πορταριά του Βόλου, που την διηγείτο τακτικά. Την άκουσα και γω, προσωπικά, παρουσία και άλλων χριστιανών.

Μια νεαρά σχετικώς κυρία, είχε υποστεί κάποιο εγκεφαλικό επεισόδιο με αποτέλεσμα να παραλύσει τελείως από τη μέση και κάτω, και ελαφρά από τη δεξιά της πλευρά. Το μυαλό της, όμως, και η ομιλία της δεν πειράχτηκαν καθόλου... Από τη γερόντισσα Μακρίνα, αυτή η συγκεκριμένη κυρία είχε μάθει, πριν από τέσσερα – πέντε χρόνια, την ευχή και επικαλείτο συνεχώς, όχι μόνο το όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, αλλά και της **Υπεραγίας Θεοτόκου**.

Έτσι, κατάκοιτη και ακίνητη, όπως ήταν, με το ελεύθερο αριστερό της χέρι, έκαμε συνέχεια κομποσχοίνι στο όνομα της Παναγίας, λέγοντας και φωνάζοντας με πόνο και θέρμη **«Υπεραγία Θεοτόκε, βοήθει μοι»**.

«Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον με».

«Παναγία μου, σώσε με, είμαι αμαρτωλή».

Ύστερα από αρκετές ημέρες συνεχών επικλήσεων, ω του θαύματος θα ανακράζαμε

όλοι μαζί, παρουσιάστηκε ένα βράδυ την ώρα που ήτο ξυπνητή, και απευθυνόταν προς την Παναγία με το κομποσχοινάκι της, παρουσιάστηκε Εκείνη ολόλαμπρη μπροστά της.

Φωτεινή σαν τον ήλιο. Και είχε τέτοια ομορφιά που θαμπώθηκε, όχι μόνον από την θεϊκή ακτινοβολία της, αλλά και από την απερίγραπτη ωραιότητά της. Το ανάστημά της ήτο μεγαλοπρεπέστατο, ουράνιο και ακατάληπτο.

Ενώ πίσω της εφάινοντο πολύ καθαρά ένα πλήθος από τάγματα **αγγέλων και αρχαγγέλων**. Ταυτόχρονα είχε την ορατή αίσθηση ότι με τη θεία της παρουσία η Παναγία σκέπαζε ολόκληρο τον κόσμο.

Και μέσα στο ιερό δέος της, τον θαυμασμό και την κατάπληξή της, άκουσε την ουράνια φωνή Της να την ρωτάει.

- Τι θέλεις να σου κάνω, Μαρία, παιδί μου; - Μαρία την λέγανε.

Και η άρρωστη αλλά η ευλαβής εκείνη χριστιανή, χωρίς δισταγμό, Της απάντησε:

- Θέλω να γυρίζω από το ένα πλευρό στο άλλο, γιατί είμαι παράλυτη απ' τη μέση και κάτω, και δεν μπορώ. Κουράστηκε η πλάτη μου απ' την ακινησία. Ιδιαίτέρως, όμως, θέλω να σωθώ. **Τη σωτηρία μου ποθώ, γι' αυτό και Σε φωνάζω.**

Και η Υπεραγία Θεοτόκος, η γλυκυτάτη Παναγία μας, που συμπονάει με τους πόνους μας και τα βάσανά μας, της απάντησε:

- Αυτά θα σου τα δώσω. Και, γι' αυτό ήλθα, επειδή με φωνάζεις κάθε μέρα, απ' το πρωί μέχρι το βράδυ. Γιατί θέλω να με φωνάζετε! Να με φωνάζετε συνεχώς. Και 'γω ακούω και έρχομαι. Θέλω να με φωνάζεις, της είπε. **Θέλω να με φωνάζετε όλοι σας, όλοι οι χριστιανοί, αυτό εννοούσε τώρα.**

Πλημμύρισε, όχι μόνον το δωμάτιο από την υπέρλαμπρη φωτοχυσία της, και το ουράνιο άρωμά της, αλλά και ολόκληρο το σπίτι της. Όλα τα μέλη της οικογένειάς της, κατά την μαρτυρία της αείμνηστης γερόντισσας, έζησαν αυτό το ολοζώντανο θαύμα.

Η δε ουράνια αυτή ευωδία παρέμεινε διάχυτη για μέρες μέσα στο σπίτι, και ιδιαίτερα στο δωμάτιο της άρρωστης. **Το πρόσωπο της Μαρίας έλαμπε από την πολλή χάρη που έλαβε.** Και όχι μόνον άρχιζε να κινεί το σώμα της, και να γυρίζει πλευρό με ευκολία, αλλά σε λίγες μέρες έγινε τελείως καλά και σηκώθηκε υγιειστάτη.

Εγώ όμως δεν θα μείνω στο καταπληκτικό αυτό θαύμα της θείας παρουσίας της Υπεραγίας Θεοτόκου, ούτε στο θαύμα της θεραπείας της άρρωστης. Αλλά θα παραμείνω σ' αυτά που είπε η Παναγία μας, η Μητέρα όλων μας. Τι είπε; «**Θέλω να με φωνάζετε**». «**Θέλω να με επικαλείσθε.** Και 'γω ακούω και έρχομαι.

Θέλω να με φωνάζετε. **«Υπεραγία Θεοτόκε βοήθησέ με», «Υπεραγία Θεοτόκε σώσε με», «Υπεραγία Θεοτόκε σώσε το παιδί μου»,** και ό,τι άλλο νομίζετε ότι μπορείτε να φωνάξετε απ' το βάθος της καρδιάς σας, αυτό που μας πονάει συνήθως περισσότερο».

Πηγή: xristianos.gr